

DANIEL ČERVINKA

ZVUKY

SAMOTY



Daniel Červinka

# ZVUKY SAMOTY

# BOŽÍ MLÝNY

## Prolog

Vše začalo jednoho dne, kdy se chudým rodičům narodila dvojčata. Byla to obrovská radost a láska vším prostupovala. Ve škole oba dobře prospívali a zdálo se, že vše bude v pořádku, ale osud chtěl, aby bylo vše jinak. Čas plynul a chlapci rostli jako z vody. Základní školu prošli oba na výbornou. Jeden z bratrů se dostal do Prahy na ekonomickou fakultu a druhý zůstal v Příbrami na Gymnáziu. A tady začíná náš příběh.

# 1. Kapitola

Začneme tedy Mirkem. Tak se jmenuje ten, který se dostal do velkoměsta a začal žít trochu jiným životem. Praha ho uchvátila a zároveň pohltila. Třpyt velkoměsta. Spousty lidí a drahé věci v krámech. Restaurace a kluby. To vše Mirka lákalo. Zde poprvé zkusil kokain a též marihuanu. Velice rychle se Mirek zabydlel v Praze. Začal brát drogy a upnul se na značkové věci. Na to vše ale potřeboval peníze a tak začal kšeftovat s drogama a seznámil se se spoustou divných lidí. Začal chodit do restaurace, kde se scházela pražská smetánka a největší zloději z Prahy.

Jeden, jmenoval se Karel, si ho velmi oblíbil. Pro jeho nespoutanost a živelnost. Netrvalo dlouho a stali se přáteli. Naučil ho chlastat a hrát automaty či chodit do kasina a do bordelu.

Zatímco Jiří pilně studoval a po nocích chodil do práce, aby si vydělal na studium, Mirek se svými kumpány žil bohémským životem a zlodějnou. Do školy moc nechodil a práce mu také nevoněla. Zvykl si, že peníze jsou a že je možné je vydělat prodejem drog, a se svým přítelem vymýšleli různé kšefty s parcelama atd.

Mirek s Karlem rozjeli opravdu veliký byznys a tunelovali, co se dalo. Karel se dostával díky své práci na ministerstvu vnitra k opravdu zajímavým kšeftům. Tak toho využívali, co to dá. Krádeže, které vymýšleli, byly opravdu důsledné a vynášely spousty peněz. Čas ubíhal rychle a dospělost na sebe nenechala dlouho čekat.

## 2. kapitola

Zatímco Mirek roztácel nakradené peníze, Jiří horko těžko dodělal střední školu a byl unavený z práce a ze studií. Na vysokou školu nešel, protože už neměl sílu po nocích vydělávat na studia a ráno chodit do školy. Rodiče měli malé důchody, a tak Jiří sháněl práci, ale nikde ho nevzali, tak skončil na pracáku.

Mirka vůbec nezajímalo, co se v Příbrami děje, a dál si jel svou bezstarostnou jízdu. Svým bratrem opovrhoval a vnímal ho jako vola, který nic nedokázal. To, že v Příbrami dřeli bídu, mu bylo úplně ukradené. Dál se svými kumpány kradl, fetoval a utrácel lehce vydělané peníze z pofidérních kšeftů.

### 3. kapitola

Jiří s rodiči samozřejmě věděli, že se Mirek řítí do záhuby, a moc je to trápilo, ale nemohli nic dělat. Mirek opovrhoval chudými lidmi a do slabých a bezbranných rád kopal a ponižoval je. Bavilo ho hrát si s lidmi a masírovat si na nich ego. Bavilo ho, že před chudými mladými studenty vytahoval balíky peněz a studentíky si kupoval, aby ho bavili.

Čím více se Mirek vzdaloval pravdě, tím více Jiří chápal, že je potřeba žít poctivý život. Věřil v zákon a mocnosti, které vrací to, co člověk do života vložil. Reciprocita a Boží mlýny.

Jiří dodělal výborně školu, ale bez praxe byl nahraný. Stále zůstával na pracáku, až se našel a šel do fabriky na linku. Deprese byla veliká, ale našel si hodnou ženu, a to ho posilovalo.

Iveta byla opravdu moc hodná, ale peněz taky moc nevydělala. Pracovala v prádelně a oběma stačilo jen tak tak zaplatit hypotéku a na živobytí jim moc nezbývalo. Peníze jim nestačily a tak Jiří ještě rozvážel letáky. Život to byl těžký, ale bojovali, jak se dá.